

Agraïments

En aquest parell de fulls voldria agrair la col·laboració de tots aquells que han fet que aquesta tesi hagi arribat finalment a bon port.

Gràcies, en primer lloc, al meu director de tesi, el Dr. Ioanis Katakis, per donar-me l'oportunitat de treballar amb ell i per ensenyar-me com n'és de fascinant la ciència.

Gràcies als membres del tribunal, que tan amablement han acceptat llegir-se aquesta tesi.

Gràcies a la *Comisión Interministerial de Ciencia y Tecnología* per la beca associada al projecte "*Desarrollo de Biosensores de la Cuarta Generación: Cables en Ingeniería Molecular*" (*Programa Nacional de Biotecnología*, BIO97-1204-C02-02) i a la Comissió Europea per la beca associada al projecte "DISSARM" (*Quality of Life and Management of Resources Program*, QLK2-CT- 2000-00765).

Gràcies a tots els membres que han passat pel BBG, en especial al Juanjo (el meu mestre), al Valeri (malgrat la seva tossuderia en demostrar-me què és l'entropia), a la Mikaela (i la seva altra manera de veure les coses), al Dr. Dani Martorell (malgrat el poc temps) i al Dr. Christophe Bengoa (per fer una mica de germà gran). Gràcies també al Lluís Masip, al Josep Pàmies i al Carlos Nieto per ajudar-me amb les constants de transferència i la deposició de l'or col·loidal. Gràcies als "becaritos", sobretot al Vicenç, a l'Òscar, a la Lolo, a la Bego, al Pau, al Josep Lluís i al Paul, per les bones estones que m'han fet passar. I finalment, gràcies als "katakids", la Kristin, l'Alex i la Mònica, amb qui comparteixo tant les preocupacions dels experiments fallits com les alegries dels exitosos (?).

Gràcies també a tots els membres del BBCAT (com oblidar el "no me diga más... pase, pase que ya se lo ha ganado?"), sobretot a la Dra. Arantxa Narváez i a la directora del gup de la Universitat de Alcalá de Henares, la Dra. Elena Domínguez, que em van ensenyar a donar les primeres passes pel camí de la recerca.

Gràcies al Prof. George G. Guilbault, a la Dra. Ciara K. O'Sullivan (ara la meua companya de despatx i la "help" que resol sempre els meus dubtes) i a tot el lab B16 per la meua immillorable estada al University College Cork, en especial al Dr. Philip O'Connell i a la Dra. Sabina Susmel per haver-me fet veure "això de fer una tesi" d'una manera més atractiva.

Gràcies a la gent que ha estat al meu costat durant el dia a dia. Com oblidar la vida a la Imperial? M'ho he passat molt bé i en guardo molts bons records: l'Ingrid (i la definició dels objectius), l'Alvarito (el meu conseller orgànic i informàtic), el Maxi (i el "verdad o mentira"), el Gökhan (i les classes de castellà), l'Albert (i els campionats de "Shangai"), el Jordi i la Neus (i el cine i els concerts), la Clàudia (i les xerrades a la "baticueva"), l'Ana (i la crònica social). La vida està feta de

petits moments i és amb tota aquesta gent amb qui els he estat compartint aquests darrers sis anys. I gràcies també a tots els altres companys del departament, amb qui he compartit el dinar de cada dia, les xerrades pels passadissos, els viatges amb bus, els histerismes de la tesi (Montse i Silvia, ja veureu com s'acabarà), la llista "precaris"...

Gràcies a tota la gent del Departament d'Enginyeria Química i, en general, de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Química i de la Universitat Rovira i Virgili. Gràcies també a tot el Personal d'Administració i Serveis de la URV, tant la gent de secretaria i als dels laboratoris, com als informàtics i als de recursos científics, per ajudar a fer-me la vida més fàcil. Gràcies també a la gent que neteja tot el que s'embruta i es desordena com per art de màgia. I als vigilants de nit, sense ells no hauria acabat.

Gràcies a la gent que m'han fet sortir de la facultat per anar al cine, a prendre "algo", a fer un cafè, a sopar, a cantar...: l'Anna, la Lolo (un altre cop), la Rosa, el Javi, la Inma i la Marga, i sobretot a la Núria (la meva amiga de l'ànima) i al Xavier, perquè amb ells puc parlar de tot i perquè m'ajuden a racionalitzar les coses.

Gràcies a la meva mare, al meu pare, al Sàndal i a l'Àngels, que em fan tocar de peus a terra cada cap de setmana, que em fan veure el meravellós que és la vida i la sort que tinc de tenir una família així. Gràcies també a la iaia, als tiets i tietes i cosins, per connectar-se de tant en tant i alegrar-me el dia.

Gràcies al Desi, per fer la tesi amb mi, i amb qui sóc tal com sóc.